

TELEGRAFUL ROMÂNUL.

Telegraful Român este Duminec'a și Joi'a, la
fie-care două săptămâni cu adausul Foisterei.
— Prenumeratiunea se face în Sibiu la espe-
ditur'a foiei, pre afara la c. r. poste cu bani
gat'a prin scrisori fiancate, adresate către espe-
ditura. Pretul pnenumeratiunei pentru Sibiu
este pre anu 7 fl. v. a., iar pre o jumătate de
anu 3 fl. 50 cr.

Nr. 45.

ANULU XXV.

Sibiu 921 Iunie 1877.

Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pentru
provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl.,
iéra pre o jumătate de anu 4 fl. v. a., Pentru
străinatate pre anu 12 fl., pre o jumătate de anu
6 fl. v. a.
Inseratele se platescu pentru atâtă ora cu
7 cr. sirulu, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și
pentru a trei repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Nr. 1480 pres.

Cerculariu

cătra toate oficiile protopresbiterale și că-
tra întregu clerulu parochialu din archi-
dieces'a Transilvaniei.

Un'a dintre cele mai nobile de-
torintie creștinesci este: a fi recu-
noscători catra binefacătorii noștri,
și a ni aduce aminte de ei chiaru și
dupa trecerea lor din această viață.
Cu atât'a mai mare este detorintia
acést'a pentru noi, fiii bisericeii orto-
doxe nationale din Ungari'a și Tran-
silvani'a, cu catu acesti binefacatori
sunt mai rari.

La 16/28 Iunie a. c. se impli-
nescu patru ani, de candu celu mai
mare barbatu alu bisericeii și natiunei
noștre, fericitul meu predecesoru An-
dreiu odinioara Baronu de Siagun'a, a
trecutu din această viață la cele eterne.

Că creștini, dar' cu deosebire că
fii credincioși ai bisericeii noștre, sun-
temu detori, mai alesu în aceste zile
grele, a ni arată recunoscintia noastră,
și a ridică în această zi de doreroasă
aducere aminte rogatiuni evlaviōse pen-
tru acelu barbatu, carele prin întieple-
tiunea sa cea rara în decursu de 27
ani a fostu radiemu neclatitu alu na-
tiunei, și prin neobosit'a sa staruintia
a desgropatu biseric'a noastră din mor-
mentulu, în care jacea aprōpe de doi
seculi.

Dreptacea convinsu fiindu pede-
plinu, că întregu clerulu și poporulu
nostru archidieceșanu e de unu sem-
tiementu cu mine, aflu a rōndu și de
asta-data: ca la aniversari'a repausa-
rei neuitatului archiepiscopu și metro-
politu Andreiu, în toate bisericile nō-
stre din archidieceșă se se faca para-
stasu solenu pentru sufletulu aceluiași
fericitu archipastoriu, la care se fia
invitatu de timpuriu poporulu spre a
aduce rogatiuni catra Atotputintele
pentru odichn'a repausatului în Dom-
nulu binefacatoriu alu seu.

Si fiindu-că în anulul curinte ani-
versari'a acést'a cade într-o zi de lucru,
Joi'a, candu poporulu e ocupatu cu
afacerile economiei sale: lasu în voi'a
onoratei preotimi parochiale a tîenē
parastasulu acést'a sēu în Duminec'a
ce premerge, sēu în cea urmatōria, la
12 sēu 19 Iunie cal. vechiu, candu de
asemenea va fi de a se dă timpuriu
de scire poporului, pentru a conurge
la solenitatea parastasului.

Oficiile protopresbiterale sunt
poftite a distribu și posibil'a gra-
bire căte unu esemplariu din acestu
cerculariu la singuraticile parochii din
tracturile lor.

Sibiu, la 6 Iunie 1877.

Mironu Romanul m. p.
archiepiscopu.

Teatrulu resbelului.

7/19 Iunie.

Biroulu telegraficu este înca adun-
citu în tacere. Nu spune nimic'a nici
dela Dunare nici din Asi'a. De pofta mai
publica căte o „victoria“ turcēșă asu-
pr'a muntenegrenilor, pentru că a
dōu'a zi să repetiēșă acelesi „vic-
torii“, dupa cari turcii mai multu mergu
înapoi decātu înainte. Numai victoria
sa fia. Apoi turcii facu ce nu mai

facu alti invingatori. Ei invingu și se
retragu, sunt generosi se vede. Te-
legramele neoficiale nu sunt asiā pre-
venitōre. Ele spunu*) ca în 16 Iunie
st. n., pe înaltimile dela Ratinov'a și
Glaviti'a a fostu o lupta sângerōșă în-
tre 10,000 turci și 3000 muntenegreni.
În scirea telegrafica se dice mai de-
parte, ca au invinsu muntenegre-
nii și au urmaritu pe inimicu pâna
la Spuz. Turcii au avutu o perdere
de 2000; muntenegrii 115. Aceesi
trupa muntenegreă a batutu pe Ali
Saib și l'a impinsu spre Jeloviti'a.
Ali veniā cu 15,000 turci dela Berani
și mergea spre Vasoieviti'a. Telegra-
mele turcesci spunea, ca muntenegrenii
au cadiutu mai multe mii. Precum se
vede muntenegrenii nu erau multe mii
de toti; decă cadeau mai multe mii
nu mai remănē nici unulu și turcii nu
s'aru fi retrasu dinaintea mortiloru.
Cu toate aceste se vede a fi adevrata
scirea ca turciloru le-a succesu pro-
viantarea fortaretiei Nicsici, ceea ce
se esplica din numerulu celu micu alu
muntenegrenilor, cari nu sunt în
stare sa traga folosu din victoriile lor.
De aci vine de i gasimu mai totu pe
acele-si locuri dela reinceperea ostili-
tătilorū incōce. Sōrtea lor și totu-
odată și problem'a lor e deocamdata
defensiva.

Dela Dunare au inceputu a se
strecură căte o corespundintia despre
miscări nouē de trupe. Semnu ca pre-
gatierea de trecere abiā acum este că-
tra sfersitu. „L'Orient“ diurnalu fran-
cesu ce apare în București publica o
correspundintia dela Turnu Magurele,
în care se dice ca de vre-o trei zile
(cor. e datata din 11 Iunie) între
Giurgiu și Olta se iau mesuri, cari
facu a presupune ca eveneminte im-
portante sunt aprōpe. Mai departe
dice cor. ca tieranii si cultivatorii de
pamentu sunt eschisi din câmpurile
loru și sunt opriti de a reintră prin
unu cordonu de trupe. În 10 Iunie se
arestara doi spioni și se si pedepsira.

Din două telegrame ale lui „Pest.
Ll.“ de dumineca și luni, cu provo-
care la „Deutsche Ztg.“, va se dica
foi nesuspecte de partialitate cându
nu e vorba de vre-o isbānda turcēșă,
— se vede, ca s'au încercatu a trece
la Calafatu 20—30,000 turci dela Ak-
Palanka (dincolo de Dunare). Românii
au observatu din Ciupereni miscarea
turciloru și cu mare bravura au re-
spinsu pe turci.

Din Asi'a nici biroulu constanti-
nopolitanu nici celu rusescu nu facu
lumei cunoscute eveneminte nouē.
Atāt'a, ca rusii stau aprōpe de Er-
zerum și Carsulu și Batum de lānga
Marea nēgra sunt incungiurate de
ostiri rusesci.

Scirile telegrafice de ieri anuncia
intrarea turciloru în Muntenegru de
trei părți.

„Pesti Naplo“ și cestiunea orientala.

În nrulu 148 alu lui „Pesti Naplo“
dāmu de unu articulu fōrte esacerbatu
asupr'a neactivitātiei diplomatiei austro-
unguresci. Reproducemu acestu arti-
culu fāra de a-lu comentā, căci elu
se comentēza însusi, elu ne arata în-

*) Vedi „S. d. T.“ de marti.

susi ca diplomati'a austro-ungurēșă,
urmēza, celu putienu pâna acum, alte
cāi și nu acele ce le dictēza fantasi'a
neînfrenata a diuaristiceii magiare.

Eata articulu:

Minunata putere mai suntemu, acést'a
e adevratu; trebuie sa tacemu că muti si
sa nu ne miscāmu macaru degetulu celu
micu pentru aperiarea intereselor nōstre;
și cu tōte aceste insultāmu pre Turci'a, care
se lupta cu inima de ani întregi. I impu-
tāmu, ca e dēamna de compatimitu, pâna
cāndu este numai slaba fatia de multimea
de rusi; iēr noi avem unu milionu de sol-
dati, magazinele pline de materialu belicu,
cāi înca avem de ajunsu, bani, ce e dreptu
nu avem; dar' totu avem atātī cātu are
rusulu și si mai multu decātu bietulu turcu;
cu tōte aceste jucāmu de ani unu volu de-
bilu în politica, în acea crisa orientala, la
care ne-amu pregatitu de diece ani, și to-
tusi credemu, ca suntemu demni de viață.
Acést'a afirma corespundintele semioficialu-
lui „Ellenör“, insultandu pre Turci'a, carea
„trebuie sa piēra“, și strigandu în gur'a mare,
ca „nici o actiune pe lānga Turci'a“.

Nu diu; ci pe lānga noi, a căroru
viață este totu asiā de periclitata, că si a
turcului. Sēu nu știu cei din Vien'a, ca
cestiunea orientala este tocmai asiā cestiune
turcēșă, că si austro-ungara? Dunarea
este cu multu mai vertosu unu fluviu au-
stro-ungaru, decātu turcescu. În monarchi'a
austro-ungara locnescu 16 miliōne de slavi,
— jumătate din poporatiune, — în Turci'a
patru, cu Serbi'a și Muntenegru dimpreuna
cinci și jumătate miliōne, între 21 miliōne
poporu, dintre cari sunt 15 miliōne maho-
medani. Asupr'a căruia este mai pericu-
losu panslivismulu? Cele două miliōne de
osmani și decă si pierdu patri'a lor în
Europ'a, potu reintōrce în Asi'a-mica, unde
gasescu diece miliōne de osmani la o grupa,
înca decă marea slava innēca Ungari'a, noi
nu avem unde sa înnotāmu? De pielea
noastră este vorb'a, nu numai de a turcului,
esistintia monarchiei austro-ungare este ata-
cata, nu numai a Turciei. Politic'a care o
continua Russi'a si spre a cărei îndeplinire
si-a pusu tōta puterea în lupta, nu pōte sa
se oprēșca în mijloculu drumulu, învinge
sēu cade, și decă a invinsu apoi diu nu se
va înspaimentā de barierele negre-galbine.
Este numai cestiune de tempu cându va
sosi rendulu la noi dupa Turci'a; apoi
este lucru întiepletu și justu dela noi, că sa
asteptāmu și sa privimu că cei condamnati
la mōrte, cum prepadesce mai intāiu hohe-
rulu pre amicul nostru, pâna va sosi ren-
dulu la noi? ba înca ne încuragiāmu,
sa nu legāmu cu amicul nostru soli-
daritate, căci călāulu s'aru putē superā
si pe noi pentru acést'a, sa ne purtāmu
frumosu si în pace, dar' decă ne iēra.
N'aru fi ore mai bine a ne întrebuintā mā-
nile libere, si a ne aperiā viēti'a cu puteri
unite? Turculu nu se încrede în altulu, cu
tōte ca știe, ca puterea sea este insuficienta,
se aperi cu barbatia, precum numai se pōte,
noi înse parasimu pre aliātulu nostru natu-
ralu și facemu aperiarea nōstra dependentu
dela bunavointi'a altor'a, dela aliānti'a cu
Germani'a sēu cu Angli'a, cari nu sunt
nemijlocitu interesate în cestiunea orientala,
că noi, si a căroru patria si viētia natiu-
nala nu este de felu amenintata prin cri-
s'a cestiunei orientale. Sēu noi nu putemu
stā pre piciorēle nōstre, turculu pōte, și to-
tusi turculu este acēl'a, care nu pōte trāi,
noi înse cari suntemu de trāitu.

Putere ambițioșă, austriaciloru creduli,
magiariloru superbi, pururea batjocorinu pre

molesitul român, pre serbulu lasu, pre
muntenegrii selbatici și pre grecii degene-
rati. Ce folosu mai avem noi a despre-
tiui pre altii, pre cei mai mici? Românii
sunt decisi, ei au intratu în resbelu, vo-
iescu a trece Dunarea, si voru eluptā inde-
pendintia în resbōie, dorescu a castigā co-
rōn'a regēșca și prin planuri mari a o pune
pre muntii Carpatiloru, de unde voru bat-
jocuri si umili cu baionete pre magiari. Ro-
mānii au politica, densii știu ce voiescu,
navalescu, densii se aliēza și mergu în res-
belu. Serbi si-au parasitu plūgulu, nese-
ceratu a remasu spiculu coptu, din tierani se
facura soldati, si provinci'a, care e cātu două
comitate mai mari magiare, a fostu în stare
a pune patru ostiri în piciorē, si a purtatu
patru luni de dile resbelu cu recruti. Nime
n'a atacatu pre serbi, au fostu mai liberi,
mai independinti decātu suntemu noi ma-
giarii, s'au conjuratu, s'au resculatu, s'au
luptatu pentru o idea, pentru panslivismu,
pentru o ambițiune de a staveri unu statu
slavu de mēdia-di, au cadiutu, au ostenitu
si ce facu de nou? Si desfasura flāmura,
ascutu armele, tramitu pre principele lor
la Tiarulu rusescu și cu elu merge si Ri-
stici, că sa cēra concediu dela protectorulu
puternicu, pentru că Serbi'a odata devinsa
si umilita sa-si resbune, sa pōta intrā de
nou în resbelu, sa-si verse sângele pentru
pamentulu, care voiescu a-lu ocupā si cu-
ceri, pentru fratii serbi, din patri'a nōstra
cu cari dorescu a se uni.

Iēr vulturii stāncelor, muntenegrenii
înfiōratori, a căroru tiēra nu produce nici
iērbă, cari nu știu nici ceti, dela 14—50
ani au apucatu cu totii hangiarulu, ei dormu
pe petrii, si petrecu prin crepaturile mun-
tilorū, ducu o viētia de banditi că si hai-
ducii, de ani întregi, numai pentru de a-si
putea stemperā setea urci si isbāndei cu
sângele negru de turci, si că sa-si castige
renume si gloria prin maceluri; fanatismulu
crucei grecesci îi însufletiescu, iēr ambi-
tiunea mare a lui Nichi'ta lu candidēza pe
tronulu slaviloru de sudu. Fāra nici o pri-
vire la discordiile din trecutu, diplomatii
Greciei dau mână unulu cu altulu, că se
înaltie patri'a lor glorificata; poporulu da
semne, ca dorescu resbelu, negutiatorii aduna
bani, regimulu cumpere arme, armat'a se
pune în rendu, si nu preste multu Russi'a
va castigā o nouă tiēra, o nouă rescōla dreptu
aliata în contr'a Turciei. Toti acesti'a știu
ce voiescu, cutēza, sacrifică, se încredu în
sine insisi si pentruca lucra, au devenitu
factori în politica.

Statu e Ungari'a sēu ba? Unu ano-
nimu rusescu ni-a scrisu alaltaiieri, ca nu
suntemu. „Ungari'a ambițioșă“ ce-si inchi-
puiescu, forti'a ei nu trage în cumpena.
Adevratu e acést'a? Întrebarea privescu
pre Andrassy si pre Colomanu Tisza. Decă
avemu regimu, trebuie sa avem si statu;
decă avem statu, elu trebuie sa aiba si poli-
tic'a sea; decă avem constitutiune, aru tre-
bui sa avem si influintia; decă suntemu
liberi, aru trebui sa avem si vointia libera.

Nu suntemu noi magiarii mai rei de-
cātu românii, serbi si grecii, ci numai mai
nefericiti. Nu avem barbati de statu! Tem-
purile mari au sosit si au gasitu barbati
mici. Generalii se temu de resbelu, cum sa
mērga atunci soldatii în resbelu? Natiunea
magiara se demoralisēza de susu, de aceea
nu-i pasa, cum jefuiescu Russi'a în vecini,
cum devine Dunarea fluviu rusescu, cum se
nascu regatele Daco-Romani'a si Slavi'a de
sudu, si cum aceste sapa impregiuru grōp'a,
în care voiescu a nimici Ungari'a.

Nu, noi nu ajutāmu turcului, pre elu

lu va ajută ôresi-cum Ddieu si spad'a sea drépta, dar' fiinduca noi nu ne putemu nôue insine ajută, nici Ddieu nici Pap'a Romei nu ne va ajută, nici nime altulu in lume. Privimu in giurulu nostru cu dorere, tremu cu vederea evenimintele externe si politic'a interna, de nicairi nu capetâmu consolatiune. Cantâmu moravurile patriotice de demultu, si nu le gasimu. Scrutâmu presemnele, si aceea cetimu din ele, ca suntemu in decadentia. Ne oprimu si petrun-demu in viitoriu. Inca nu este totulu perdutu, ne inspira inca speranti'a. Inse viitorulu nostru celu mai frumosu trebuie sa ni-lu elutâmu: Ungari'a viua nu este tiér'a visurilor!

Amu vediutu durerile lui „Pesti Naplo.“ Cetitorii voru judecă acum, deca calea indiguita si urmata de diuistic'a de soiulu lui „Pesti Naplo“ este calea cea adeverata care sa si duca la unu scopu multiamitoriu pentru monarchi'a austro-unguresca.

C. s.

Sciri politice.

Din Vien'a se scrie ca comandantulu militariu din Dalmati'a bar. Rodich si celu din Croati'a bar. Mollinary sunt de mai multe dile in Vien'a. Fam'a dice, ca presenti'a acestoru doi comandanti este in legatura cu aneciunea Bosniei la Austro-Ungari'a.

In Franci'a este o crisa politica. Presiedintele Mac-Mahon crede necesara disolverea camerei deputatiloru si s'a adresatu câtra senatu cu unu mesagiu pentru disolvere. — Multi vedu in acestu pasu alu maresialului presiedinte mesuri cari pregatescu o lovire de statu, dupa altii spre a introduce imperiulu a trei'a ôra.

Unu specimenu de fratia magiara.

Mai dilele trecute, unu barbatu onorabilu, de caracteru, facu cu trenulu o caletoria la Vien'a. In cupeu cu densulu se aflau din intemplantu doi magnati unguri si, dupa cum se vedea, din sfere mai inalte, mai distinsu. Acesti'a fâra a presupune ca dora companionulu loru pricepe limb'a magiara, cu atâtu mai putieniu ca este român, luându-si de basa miscările din orientu, incepura unu di-cursu in

„Schitie Romane.“

La ocaziuni de apretiaru asupr'a lucrurilor si a eveniminteloru din vieti'a particulariloru sêu din vieti'a popôreloru, publiculu se da totu-dé-un'a privilegiu celu mai bunu de a vedé diferite aparintie de caracteru. Apretiându vre-unu lucru sêu vre-o impregiurare, omulu este ôre-cum necesitat a se manifestá: a-si descoperi auditoriloru modulu seu de pricepere, de simtire si de judecata. Asupr'a unui si aceluiasi lucru sêu asupr'a unui si aceluiasi evenimentu, fia-care omu numai asiá pôte sa se esprime si se apretiesca dupa cum este elu capabilu de a cuprinde, dupa cum este de limpede sêu de norôsa facultatea lui intelectuala, si dupa cum este de buna sêu de corrupta calitatea lui morala; asupr'a unui si a aceluiasi lucru ori evenimentu. Alt-cum judeca si apretiezu unu omu de cultura si alt-cum unu omu ordinariu; alt-cum judeca si apretiezu unu omu de sciintia, unu omu seriosu si cu pricepere de lucru, si alt-cum unu semidoctu, unu usioru si unu malitiosu. Dela unu omu cultu, cu sciintia si cu seriozitate afla lumea adeverulu sêu celu putieniu afla fapte si descoperiri basate pre tôte probele, si dovedite si esplicate cu date adeverate; dela unu omu ordinariu inse si malitiosu, sêu usioru, nu poti aflá altu-ceva decâtu minciun'a, vatamări si calumii tendentiose, sêu celu multu afirumuni false basate pre o cuprin-

limb'a magiara de urmatoriulu cuprinsu:

„A. Cestiunea orientala pusa astadi pe tapetu rescolesce multe lucruri intre nationalitățile tieriloru dunarene, cari nôue, *natiunei domnitore*, de locu nu ne potu veni la socotela. Dintre tôte mai vertosu românii si serbii sunt acei'a cari cu deosebire chiama atentiunea nôstra asupr'a loru, de ôre-ce politic'a recomandata de Kossuth in 1849, atâtu comandantiloru de honvezi câtu si deosebitelor tribunale de sânge nice pe departe nu si-a ajunsu scopulu doritu. Acést'a politica erá: a imită faptele lui Traianu cu ocaziunea cuceririi Daciei, adeca — a face *tabula rasa* cu toti patriotii, cari au inteligintia, avere sêu alte calități, prin care se pôte sustiené tradițiunea nationala, iér' plebea sa se lege de glia si in vegetatiunea-i animalica sa-si caute esistinti'a in deprinderea cu lucruri ordinare, ce sunt incompatibili cu mândri'a invingatoriului.

B. Este adeveratu, ca politic'a lui Kossuth nu numai n'a realizatu ideile lui Traianu, in genere ale cuceritoriloru romani, vis-à-vis de popôrele subjugate ci din contra prin multele tribunale de sânge, prin spendiurarea atâtoru popi si invetiatori populari, natiunile aceste si-au pierdutu totu mai tare increderea in noi, iér' de alta parte, ur'a câtra totu ce este ungurescu le otelesce totu mai tare in spiritele lor. Cu tôte aceste, unele aparintie, ivite dejá, ne facu a sperá ca *nimiciirea spirituala* a acestoru natiuni se pôte totusi ajunge cu alte midilóce, cari istori'a nu le pôte atribui magiariloru. Midilócele aceste sunt: *vinarsulu*, *discordi'a* si *coruptiunea*.

Vinarsulu, intr'unu tempu relativu scurtu, a stinsu aprôpe tóta populiatiunea vechia a Americii de nordu, ceea-ce prin lupte nu s'aru puté realisá. Sa se uite cine-va numai la valachii nostri. De pe fetiele si din decadinti'a lor fisica va ajunge la imbucurátorea conclusiune, ca acesti urmasi romani — dupa cum se numescu ei, — cari inse nu facu onóre deosebita colonisatoriulu lor, Traianu si Marcu Aurelu — au apucatu calea cea mai drépta de a se duce pe urmele indianilor, fiinduca dela popii necultivati pâna la ciobanulu din urma toti sunt beutori patimasi.

Discordi'a si ur'a intre inteligenti

dere defectuôsa a lucrului si motivate prin accidentie isolate si unilaterale, altfelu ômenii culti, ômenii de sciintia, ômenii seriosi si morali prin apretiarile lor manifestá totu-dé-un'a caractere bune, caractere nobile si edificátorie; iéra ômenii ordinari, tendentiosi, de o cultura morala inferiôra, manifesta la tóta ocaziunea caractere ordinari, inferiôre si stricaciôse.

De o vreme incôce evenimintele orientale, cari deocamdata se petrecu la Dunare si in giurulu nostru, au datu multa ansa ômeniloru, atâtu de un'a calitate câtu si de cealalta, a face apretiaru asupr'a mai multoru lucruri si impregiurări; cu deosebire inse au datu ansa a se face apretiaru asupr'a poporulu român in genere si asupr'a Romaniei in specie. Prin acést'a ni s'a oferitu tuturoru privilegii bogate de a vedé destule aparintie de caractere de ambele specii.

Pentru publiculu, care cunoște modulu de vedere in genere si de apretiare a magiariloru si jidaniloru jurnalisti, asupr'a româniloru si asupr'a Romaniei, si care a vediutu acum in tôte dilele in foile redigate si publicate de acestu soi de ômeni manier'a ordinaria, maliti'a si nepriceperea, cu cari se apretiezu si insulta totu ce este românesc si totu ce se face intre români, — reproducemu dintre multele apretiaru drepte din strainatate, facute asupr'a Romaniei, unu esemplariu de apretiare seriôsa si cu multa cunoscintia de impregiurări a unui ger-

si tierani din caus'a *confesiunei* si in urmarea divergintiei de ortografia a pressei valache este si altcum in permanentia. Aici nu facu esceptiune necum episcopii dar' nici pacurarii lor. Episcopii santiescu pe popii alesi de comune, fia câtu de prosti si necultivati pentruca, deca nu aru face astfelu, comun'a intréga aru putea trece la alta confesiune. Impedecări de aceste le rodu tóta puterea si i' oprescu de a face politica incurcându-i in certe si dispute cu connationalii lor.

Totu asemenea se intempla cu scólele lor, cari un'a dupa alt'a, pe rendu voru deveni scóle comunale adeca magiare, cându apoi se voru vedea pusi in fati'a alternativei: a suge cultur'a magiara sêu a remanea prosti si a — apune.

Renegati au fostu pe pamentu de cându esista lumea. In vitiulu acest'a cade cu deosebire inteligintia unui poporu, care e *stapanitu* de alta natiune. Egoismulu sugrumatu se atitia prin neadmiterea connationaliloru la oficie si posturi publice de statu. Nu duréza multu si, cei mai culti, cadu jertfa ambitiunei lor, va se dica devinu renegati. Dovedi avemu destule la serbi si români. Renegatii, ca ômenii cei mai detestabili si fâra caracteru, suntu instrumentele cele mai potrivite pentru subminarea si corumperea natiunei parasite de densii.

De aceea credu, ca un'a din detoriile principali ale guvernului magiaru este, ca fatia de natiunile aceste, se proceda asiá dupa cum a inceputu spriginindu din tote puterile pe jidovi si propinatiunile lor, nutrindu ur'a confesiunala, cultivându neghin'a renegatiloru, apesându in totu modulu posibulu scólele nemagiare si din contra infintiandu si subventiunându din visteri'a statului in aceeasi mesura scólele magiare, ducendu coruptiunea in sinulu acestoru popôre etc. Mijloculu acest'a e cam machiavelisticu, inse este celu mai siguru intru a ajunge la scopulu doritu.

Acestu dialogu este interesantu pentru noi mai cu sêma din dône puncte de vedere, odata pentruca elu este o dovêda nôua, lâng a o miia altele despre sentiementele patriotice si crestine ce magiarii nutrescu fatia de noi; a dôn'a pentruca ne semnaléza mijlôcele diabolice, de cari se folosescu

manu, carele prin modulu seu de a vedé se deosebesce cu totulu de cei ce vorbescu si apretiezu pre români in jurnalistic'a ungaro-jidanésca, si cari apretiaru s'au publicatu acum in importantulu jurnalu din Berlinu „*National-Zeitung*.“. Eata ce dice numitul jurnalu in Nr. 244 din 29 Maiu a. c. dupa o introducere generala premersa, asupr'a *Romaniei*:

„Starea lucrurilor in Romania a dobânditu numai in tempulu celu mai nou putinti'a de a aretá o tendintia câtra cultur'a moderna. Resultatele dobandite in acestu scurtu tempu sunt atâtu de insemnate in privinti'a economica si politica, încâtu cu siguritate se pôte admite, ca si relele cari se mai arata inca din coruptiunea unoru clase mai inalte, inca se voru delaturá. Spre scopulu acest'a (din urma) erá necesariu mai nainte de tôte unu impulsu care sa descepte puterile morale cele mai bune in poporu, si acestu impulsu l'a primitu tiér'a acum.

„Dupa terminarea resbelulu rusoturcu din an. 1828—1829, tiér'a infatisiá de nou unu desiertu completu. ... In privinti'a acestei impregiurări nu mai incape nici o indoieila. Spre a intări cu unu martoru clasicu acest'a, ne provocâmu numai la raportulu maresialului cont. de *Moltke* încâtu acel'a se refera la Romania. Ocupatiunea tie-rei de rusi in decursu de ani, carea a urmatu acestui resbelu, intru adeveru nu a contribuitu multu pentru recrearea ei, a pusu inse celu dintâiu temeiul a

in contr'a nôstra spre a ne distruge si nimici trupesce si sufletesce.

Sa multiamimu pentru umanele intentiuni! Iér' noi românii sa priveghiâmu cu totii neadormitu si sa aperiâmu corpulu natiunei de veninulu mortalu, ce ni s'a pregatitu cu o pasiune adeveratu satanica. Totu odata inse sa spunemu lumei civilisate: de ce suntu capabili magiarii si ce avemu noi de a îndurá din partea lor.

Mart.

Incunoscintiare.

Alb'a-Iuli'a, 15 Iunie 1877.

In urmarea ordinatiunei ministeriului magiaru nefiindu permisa constituirea de comitete pentru ajutorarea fratiloru ostasi români din Romania libera, si astfelu propusulu damelor române din locu de a constitui unu atare comitetu inca remânendu nerealisaveru, subscrisele, fia-care in parte, basate de-oparte totu pe mentionat'a ordinatiune ministeriala, care nu interdice colectări prin persône singuratic, de alta parte inse petrunse de simtiulu fratiescu si umanitariu in caus'a ostasiului român ranitu, ne-amu decisu a deschide separatu câte o lista de subscriere pentru contribuii atâtu in bani câtu si scame si bandagie, circulându aceste liste aci in locu, si pe câtu se va puté si in giuru administrându ofertele incurse la loculu competinte, precum la tempulu seu dându si socôta publica in foile nôstre nationale.

Aducendu acést'a la cunoscintia publica, o facemu in speranti'a aceea, ca in alinarea ranei vulneratului ostasiu român luptatoriu pentru caus'a drépta nationala, in acést'a sânta datorintia deosebitu a femeiei, vomu avé consôtie câtu mai multe si in tôte pârtile locuite de români.

Eufrosin'a Cirlea.

Eufemi'a Piposiu.

Romania.

Pretânga cele relatate de „Monitorulu“ Romaniei oficialu, pe cari le reproducem in nrulu tr. mai dâmu urmátorele detalii dupa „Press'a“ in privinti'a splendidei primiri facuta de imperatulu rusescu la Ploiesci, suveranulu român:

o administratiune regulata, si in deosebite privintie la constituirea legale a tieiei.

„Dar' perpetu'a schimbare a principiloru (hospodariloru), economi'a turcesca, rivalitățile familielor boeresci, cari se luptau pentru a ajunge la demnitatea princiaru, nu a permisu cá sa se pôta asiediá in tiéra unu edificiu solidu pe bazele dobandite. Intru acést'a le-a succésu inse unoru administratori harnici, precum de esemplu repausatulu principe Stirbeiu a introduce multe lucruri cari au devenitu folositôrie pe venitoriu. Ca resbelulu din Crime'a nu a avutu acelesi urmări triste pentru starea economica a tieiei (cá celelalte resbele de mai nainte) e de a se atribui numai impregiurării ca resbelulu acest'a in genere a fostu purtatulu mai indepartare de tiéra. Numai pacea de Parisu din 1857 carea a datu principatelor Moldova si Valachiei o autonomia mai sigura si le-a pusu pe picióre proprii si sub scutu corespundiatoriu, este de a se privi cá inceputulu si temeli'a unei ere nôue si a pornirei tieiei spre cultura. Dupa acést'a a urmatu unirea ambelor principate intr'unu singuru principatu „Romania“ sub principele Cuz'a. Acést'a a fostu o fapta politica conscientiôsa, carea face tóta onôrea petrunderei si patriotismului barbariloru de statu conducatori, dealtcum volnici a face ce aru fi voit.

(Va urmă).

„Cu trenulu de diminétia, ministrulu de resbelu, cu presie lintele consiliului, s'au dusu la Ploiesci de au datu visita inaltelor personagie ale suitelor imperiale. La 6 ore, cându au sositu in vagonulu stralucitu alu Mariei Sele Dómnei, suveranii nostri, Majestatea Sea imperatulu, cu tóta august'a familia, se aflá, asteptându la gara, unde primindu-i, a sarutatu mân'a M. S. Dómnei, prezentandu-i unu buchetu de flori, si oferindu-i bratiulu, s'au suitu ambii in trasura, Mari'a Sea Domnitoriulu cu A. S. I. Mostenitoriulu tronului Rusiei in o alta trasura se dusera la resiedinti'a imperiala, fiindu insirata pe ambele laturi ale stradei guard'a imperiala. Mariile Loru au visitatu casarm'a, dupa care au avutu locu prândiu in familia.

„La órele 8 sér'a, totu cu acela'si ceremonialu, suveranii nostri au fostu insotiti de M. S. imperatulu la gara, si lucru de remarcatu, fiindu plóia, augustulu nostru óspe, prin o politetia esquisita, a statu cu casc'a in mâna pâna ce trenulu a plecatu.

„Mâne Mercuri, se crede, ca M. S. imperatulu va veni la Cotroceni, si probabilu, Sambata sér'a, va asistá la representati'a de gala ce va avea locu la teatrulu celu mare.

Iassi, 29 Maiu 1877.

Onorabilei redactiuni a jurnalului „Timpulu.“

Fiindu-ca miculu discursu ce subscrisulu amu pronuntiatu la primirea imperatului Alesandru la gar'a de Iasi, in 24 Maiu curentu, cu ocasiunea trecerei Majestátiei Sele la Ploiesci-Bucuresci, l'amu vediutu reproducu de unele jurnale si chiaru de jurnalulu „Timpulu“ cu óre-care lipsa de gresieli, credu ca nu este bine sa remána astfeliu.

De aceea avemu onóre a rugá pe onor. Redactiune sa binovóiesca a-lu reproduce din nou, cându va crede de cuviintia in integulu seu complectu, asiá precum se alatura pre lángra acést'a.

Primiti, ve rugámu, cu acésta oca-siune incredintiarea stimei ce ve purtámu.

Iosifu metr. Moldovei.

Majestate! Cu simtiementu de celu mai profundu respectu salutámu venirea Majestátiei Vóstre in patri'a nóstra. Dela marele Petru, gloriosulu vóstru strabunu, dupa 166 de ani, Majestatea Vóstra sunteti celu dintáiu monarchu ortodocsu care onoréza cu visit'a sea, acésta vechia capitala a Moldovei, astadi a dóu'a capitala a Romaniei: Fi-ti binevenitu intre noi. Biserica, clerulu si totu poporulu românulu saluta in Voi cu respectu pe puterniculu monarchu ortodocsu alu Rusiei, demnulu descendentu alu marelui Petru. Dumnedieu sa ve binecuvinteze armi'a Vóstra crestinésca si sa indrepteze pasii Majestátiei Vóstre intru tóte spre bine intru multi ani fericiti!

Publicámu cá documentu istoricu, interesantu si curiosu, testulu circularei Turciei, tramisa reprezentantiloru sci in strainatate, cu ocasiunea declaratiunei de independintia a Romaniei:

Per'a, 5 Iuniu.

Prin o comunicatiune anterióra, Inalt'a Pórta se grabise de a denunciá puteriloru semnatare ale tractatelor de Parisu, conventiunea, prin care guvernulu din Bucuresci inlesnise armeloru rusesci invasiunea principatelor unite si a imperiului.

De atunci, puterile militare moldo-valache, nu incetéza de a comite acte de ostilitate in contr'a teritoriului si armatelor imperiului. In fine, Inalt'a Pórta s'a informatu acum ca guvernulu princiaru a proclamatu independintia sea si a declarat resboiulu puterei suzerane.

Rebeliunea principatelor-unite este prin urmare, de acum unu faptu implinitu; acei'asi ómeni, cari, cu o cumplita nelea-

litate, au predatu tiér'a inimicului si au facutu din armat'a princiaru unu instrumentu slugarnicu in mâoile Rusiei, au impinsu indrasnéla pâna acolo, de a încercá sa rum-pa legaturile care dela inceputu léga prin cipatele cu restulu imperiului si de a violá pe fatia punerile la cale prin care Europ'a intréga stabilise conditiunile esistintiei politice a Moldo-Valachiei.

Europ'a cunósee, cu ce credintia, Inalt'a Pórta a respectatu pururea privilegiile acordate principatelor, chiaru in epocele loru cele mai tulburate.

Cu tóta pretensiunea guvernului Moldo-Valachu de a face sa tréca cá nisce adevéruri, inchipuirile gresite ce-'si face de unu tempu incóce despre drepturile si datoriile ce decurgu din relatiunile sele cu curtea suzerana, nici unu obstacolu nu s'a opusu exercitiului libertátiloru legitime, care suntu motorii ori- cáruu progesu sinceru si realu, nici o pedeca nu s'a adusu desvóltárei institutiuniloru tiei; din nefericire tóte acestea au fostu neputincióse spre a mantiené pe guvernulu princiaru pe calea ce-i insemnau onórea si adeveratele interese ale tiei. Independintia proclamata intr'unu momentu in care principatele se afla coplesite de inimicu, nu va insielá nici pe Europ'a nici pe Moldo-Valachia; istoria ne arata cu indestulare ce parte Rusi'a scie a trage, mai curendu séu mai târdiu, din asemenea proclamatiuni de independintia, in folosulu intereselor si alu ambiitiunei sele; insa, asta data, impingandu principatele cátra rebeliune, guvernulu rusescu nu se marginesce intru a pregati ruin'a unoru provincií cáror'a tractatele le asigurase pentru unu lungu siru de ani o prosperitate de invidiatu; elu se face, in fatia cu Inalt'a Pórta, complicele revolutiunei si inspiratorulu principiiloru celor mai resvratitóre, elu arunca Europei intregi, o sfidare lucrându la desbinarea si distrugerea integului edificiu politicu, carele consintitu de tempu, s'a hotaritu, suntu d'abi'a cáti-va ani, ca este neaperatu pentru mantinerea echilibrului generalu.

In fatia unei situatiuni atâtu de deplorabila, Inalt'a Pórta protestá in modulu celu mai formalu si celu mai energicu, atâtu in contr'a hotaririi guvernului princiaru câtu si in contr'a inreprenderiloru ambiitióse ale Rusiei. Noi respingemu nisce acte si nisce proiecte care suntu totu odata o lovire fatisia tractatelor, conditiuniloru esistintiei politice ale principatelor si angagiamentelor celorlu mai solemne ale principelui Carolu cátra suzeranulu seu.

Inalt'a Pórta declara ca, ori ce aru putea face si dice guvernulu rebelu alu Moldo-Valachiei, ea intielege a pastrá drepturile sele neatinse, rezervandu se de a intrebuintá in privirea principatelor, mijlócele ce-i voru inspirá propriile sele interese si ce i-aru povatiu mersulu evenemintelor. Guvernulu imperialu róga pe puterile semnatare ale tratatului de Parisu cá sa binevóiesca a luá actu de acésta demarsia, elu spera de a vedea pe Europ'a asociându se cu cugetulu si protestatiunea sea, elu este incredintiatu ca tóte puterile interesate la mantinerea dreptului publicu europénu, voru radicá glasulu loru spre a osândi faptele pe atâtu nesocotite pe cátu culpabile, spre a oprí cá ele sa produca vre-unu efectu politicu si spre a intempiná urmárele desastrose pentru echilibrulu europénu, ce aru putea resultá din ele.

Binevoiti a comunicá acésta depesia Esc. S. ministrului afaceriloru straine alu guvernului pe lángra care sunteti acreditatu si a-i lasá o copia de pre dens'a.

„Timpulu“.

Scolasticu.

Din protopopiatulu Nocrichiu Cincu-mare.

Verdu, 2 Iuniu 1877.

„Minte române“, „minte si poporu cá tine nu va fi sub sóre!“ a disu unu barbatu românulu, si in adevéru asiá este. Românulu posedé tóte insusirile cele nobile d. e. are idei sanatóse, memoria buna, fantasia viua, simtieminte

si nesuintie nobile, pre lángra acést'a e donata dela bunulu creatoru si cu unu corpu sanetosu. Numai durere trebuie sa marturisimu, ca cultura lui spirituale e inca prea multu neglijata.

De unu tempu incóce totusi putemu dice ca poporulu nostru s'a interesatu de cultura spirituale convingendu-se: ca, cu cátu unu poporu este mai desvóltatu, cu atâtu este elu si mai avutu, si cu cátu este mai intie-leptu si avutu, cu atât'a elu este si mai tare si mai siguru in tendinti'a spre fericire.

Astadi tóte popórele se intereséza de caus'a educatiunei si jertfescu multu pentru desvóltarea tinerimei loru. Sciinti'a si cultura desparte pre omu de omu, pre poporu de poporu; sciinti'a si cultura suntu arme neinvinsé, inaintea cáror'a ori-ce putere fisica se va topi cá cér'a de fati'a focului. Si unu poporu numai atunci este cadiutu cându va fi invinsu prin aceste arme.

De aceea vedemu ca tóte popórele si natiunile emuléza intru inaintarea sciintieloru si a culturei. Poporulu nostru, de si pâna astadi pe multe locuri suntemu de confratii nostri sasi in drepturile nóstre apasati si respinsi, încátu totu cu procese trebuie sa ne câscigámu dreptulu ce ne compete totusi, cu tóte aceste, de fric'a loru nu ne vomu teme, nici ne vomu turburá, ca cu noi este Ddiu. In astfeliu de impregiurári dicu, ca devis'a nóstra este „inainte!“ Factorulu de capetenia carele ne póte scóte din órb'a nesciintia este scóla, in care pruncitii de tempuriu se incepu a se desceptá, cáci cáte talente agere de ale poporulu nostru se ingrópa in noianulu nimicirii, care déca s'aru fi cultivatu aru fi potatu fi de mare folosu. De aceea cu dreptulu putemu dice: ca scólele cu invetiatori harnici suntu in stare a reinnoi fati'a pamentului — pre cându acele cu invetiatori neapti voru intunecá si cele mai chiere lucruri dinaintea mintii cei agere a copiiloru.

Fiindu subscrisulu orenduitu comisariu ppescu la tinererea esamenelor pe semestrulu alu II-lea in câte-va comune ale tractului nostru ppescu Nocrichiu Cincu-mare, mi tienu de datorintia a publicá pre invetiatorii cei mai zelosi care s'a ostenitu mai multu cá altii lucrându in via d-lui. Incependu se esamenele din 20—29/5 a. e. au decursu preste totu cu unu resultatu imbucuratori. In propunerea obiectelor de invetiementu prescise de lege, si in privintia progresului s'a distinsu d. invetiatori Ioanu Bonea dela Cincu-mare, d. Teodoru Hristu si Tom'a Stirbetiu dela Siulumbergu, d. I. Rotariu dela Prostéa, Sim. Varg'a dela Verdu, Ioanu Corfariu dela Agnit'a si Alesandru Barsanu dela Covesiu. Aru fi de doritu cá invetiatorii nostri sa participe reciprocu unii cu altii la tinererea esamenelor, si cátu s'aru putea sa se renduiesca dintre cei mai harnici invetiatori si comisari la esamene, cá astfeliu vediendu si practisându unii dela altii s'aru indreptá si cei mai slabuti, s'aru face póte mai zelosi si mai activi, s'aru desteptá intru densii o emulatiune, ceea ce aru contribui multu la inaintarea invetiamentului pe terenulu scolariu. La o atare oca-siune li s'aru putea dice la unii dupa evangelia: „mergi de fa si tu asisderea.“

Intr'adeveru ca grea ve este misiunea fratiloru invetiatori, dar' pe cátu e de grea pe atât'a e si de frumósa si marétia, cáci d-vóstra invetiatorii aveti de a pune bas'a séu fundamentulu moralitátiei, inaintandu in elevu o desvóltare omnilaterale in directiune corespundiátore demnitátiei omenesci, fatia cu desvóltarea acést'a, castigarea cunoscintieloru si a destéritátiloru speciali ce le recere un'a séu alt'a chiamare a vietiei.

Dee Ddiu cá sa vedemu in tóte comunele nóstre scóle cu invetiatori buni facendu progresu, cáci numai asiá

ne vomu putea salvá venitoriulu si esistintia nóstra si a filorlu nostri.

Ioachim Parau,
parochlu gr. or. la
Verdu.

Economicu.

Saliste, 10/22 Maiu 1877.

(Urmare si fine.)

Dupa o scurta introducere asupr'a reguleloru de observatu la altoire in deobsce, — dlu Comsi'a recomanda in loculu pamentului cleiosu si escrementelor de vita resina de altoitu, o substantia fórté eftina, practica si usioru de preparatu. Apoi recomanda copularea in loculu altoirei in despicatoru, aretandu totodata, cându si cum se oculéza. Amintescu anume, ca dlu Comsi'a a avutu norocós'a idea a aduce cu sine mai multe unelte si recuisite spre a ilustrá vorbirea cu esemple si experimentári practice, ceea ce n'a pututu decátu sa inlesnésca intielegerea numerosiloru ascultatori.

Mladitiile séu surceii de altoitu sa se taie cu fórfecile din pomi sanatosi, teneri si crescuti in fati'a sórelui.

Pomii prasiti din sementia scósa din póme paduretie suntu de preferitu pociumpiloru, cari fiindu in deobste betraniciosi si póte chiaru nesanos, nici suculu loru nu circuléza de o potriua cu alu mladitiiloru nobile. Atátu cele-lalte metode de altoitu cátu si la copulare ne putemu servi de unu instrumentu, care se numesce *cutitu de altoitu*. Acestu cutitu sa fia usioru, indemanaticu, cu taisiu oblu si ageru cá briciulu.

Mladitiile nobile sa nu contiena, decátu 2—3 ochiuri, pentru cá pre de o parte sa nu se pré imprascie suculu din trupina ér' pre de alta parte, pentru cá sa capetámu o coróna cátu de frumósa. Altoirea in-sasi sa se faca dupa putintia cátu mai aprópe de pamentu (cátu de josu). Altoii teneri sa se scurteze in vre-o 2—3 primaveri dupa olalta spre a grabi ingrosiarea si intarirea trunchiului. Corón'a sa nu fia pré stufósa, cáci astfeliu nu se potu cóce pómele pre deplinu. Nici crengile sa nu se impedece un'a pe alt'a in crescerea loru; de aceea crengile uscate, cele ce cresc in josu séu spre mijloculu corónei sa se ciónte, ungându ranele mai mari cu pacura séu alta materia, care apera pomulu de influintiele stricatióse din afara. Cá legaturi ni s'a recomandat atia de uruiocu séu bumbacu, pentru ca udându-se nu se strange pré tare cá sa vateme altoii. De aceea nici nu trebuie innodata atia, ci numai resucita, si pe deasupr'a sa se unga apoi cu unu feliu de cera, ce se castiga prin ferberea cu incetulu a unei cuantitati de spirtu curatu amestecat cu resina. E bine cá altoiulu sa capete la inceputu si unu razimu prin unu parisioru, care trebuie sa se implante pe lángra altoi la o mica distantia. La altoii puternici parisiorii suntu de prisosu.

Déca pomisiorii se sadescu de tómn'a — prin lun'a lui Novembre — pre cându li-au cadiutu déjà foile, atunci sa se astérna in giurulu loru compostu de gunoiu meruntu cá adapostu contr'a gerului de iérna; ér' primavér'a se risipe apoi acestu asternutu si se amesteca cu pamentulu dela radacini. Radacinile inainte de a le asiediá in pamentu se móie in unu feliu de ciru formatu din pamentu cleiosu amestecat cu apa.

Cój'a sa se spoiesca cu baleza de vaca, cu varu stánsu séu cu malu; ér' cój'a betrána si sfármiciósa sa se radia cu dung'a unui cutitu séu cu unu instrumentu anume facutu pentru acestu scopu — radiátoria. —

Acest'a este pe scurtu cuprinsulu vorbirei ténute de dlu Comsi'a.

Repetiescu, ca amintitulu domnu a pusu si in lucrare practica aceea ce recomanda in vorbirea sea. Destulu ca experimentári seversite fiindu sub

ceriulu liberu in vederea si audiulu tuturoru a atrasu poporu din ce in ce mai multu — dovêda eclatanta ca tieranii nostri asculta cu placere sfaturile bune, d'ca este cine scie vorbi in limb'a lor. Nu me indoesu unu momentu, ca sfaturile voru fi incoronate de unu succesu bunu. Amu deplina sperantia, ca subcomitetulu din Sibiiu alu Asociatiunei va continuâ pe calea apucata si dlu Comsi'a si Eugen Brote cã agricultori rationali si membrii ai subcomitetulu amintitu, sciau ca nu voru lipsi a pune si de aci inainte servitiile lor la dispozițiunea claselor muncitoare dela sate.

I. Munteanu,
invetiariu la scôla normala
din Saliste.

Varietati.

* * * „Societatea româna de cântări si muzică din Caransebeșu va tîenê prim'a sea adunare generala Dumineca in 12 Iunie cal. v. a. c. dupa ce statutele acelei a si-au obtinutu mai inalt'a aprobare ministeriala.”

Comitetulu prov.

* * * Si „Gazet'a Transilv.” (Nr. 42, dto 14/2 Iunie) aduce scirea, ca „un episcopu greco-catolicu si român a unu banchetu...” (vedi „Teleg. Rom.” Nr. 43 dto 2/14 Iunie).

Si „Gazet'a Trans.” (Nr. 43 dto 17/5 Iunie) aduce scirea, „ca cu ocaziunea unei alocutiuni Pap'a dela Rom'a aru fi disu, ca... atât'a scie, ca *asupra Rusiei jace cu greutate mînă lui Dumnezeu*. La acêst'a se mai adauge, ca totu Pap'a aru fi ordonat rugaciuni prin bisericile catolice intru isbând'a armelor turcesci.” La acêst'a iera mai adauge „Gaz. Trans.” ca si „sântulu patriarhu dela Constantinopole a ordonat nu numai rugaciuni prin bisericile intru isbând'a armelor turcesci... Sermanulu patriarhu din Constantinopole, numai elu va fi sciindu, cu ce inima face rugaciuni — presupunem ca „Gazet'a” este bine informata, — pentru armele turcesci, tocmai atunci, cîndu fratii sei grecesci de pe insul'a Cret'a, din Epiru si Tesali'a se scôla cu arm'a in mîna in contr'a barbarilor turci. De n'aru fi in Constantinopole constitutiune turcesca cu basibozuci si cerchezi, spanduratori sêu celu putienu fôrfece la Abdul Aziz! De aru fi „libertate cã in Itali'a”, unde e „prisonierulu din Vaticanu” si pôte permite atît'a — opozitiune in contr'a regelui si regimului italianu! — Dar' in fine despre a nôstra parte fia ori si cum, cãci o repetim, „necum sa fim supusi unui Papa infalibilu, dar' nu avemu de a face *nici cu patriarhulu grecescu din Constantinopole, nici cu tiarulu rusescu din Petropole... constituim biseric'a nôstra propria adevratu natiunala cu deplina autonomia, si ne alegemu pe capulu nostru bisericescu dupa asiediamintele constitutiunei facute de noi insine, din liber'a nôstra vointia natiunala!*” (Vedi „Tel. Rom.” Nr. 43 dte 2/14 Iunie).

Si „Gazet'a Trans.” (Nr. 42 dto 14/2 Iunie) aduce scirea, si inca chiaru din „*leaganulu natiunalitătii nôstre*”, despre demonstratiuni „democratice republicane” ba chiaru si „monarhice” ale Italiei legale, cu unu cuventu *italiane*, dar' nu „catolice *per excellentiam* (!) demonstratiuni „nefericite,” precum serie A. V. din „leaganulu natiunalitătii nôstre,” cãci au fostu indreptate „in contr'a reactiunilor clericali,” „in contr'a Vaticanului.” — „Va se dica este o mare deosebire...” (Vedi „Tel. Rom.” Nr. 42 dto 29 Maiu 10 Iunie).

„Gazet'a Trans.” nu pôte suferi „*capitalurile confesiunale*!” — (Vedi „Gaz. Trans.” Nr. 43 dto 17/5 Iunie).

* * * (Pedeci neinvingibile.) Precum aflămu din isvoru competentu, comi-

tetulu despartimentulu Blajiu alu Asociatiunei transilvane pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român s'a adresatu cãtra comitetulu centralu de aici cu o scrisôre, in care se enumera o multime de „pedeci neinvingibile” ce se punu in potriv'a primirei adunarei generale a acestei Asociatiuni in opidulu Blajiu. Astfelu, „Asociatiunea”, care eră pâna nu de multu dedata a alege din comunele multe, ce se imbiau pentru primirea adunarei generale, in estu anu, din caus'a „pedecilor neinvingibile”, cari s'au ivitu dintr'odata in „Rom'a mica” va fi nevoita a cersî pe la usile altoru comune mai milostive pentru a fi primita!

Burs'a de Vien'a.

Din 8/20 Iunie 1877.

Metalicele 5%	60 10
Imprumutul nat. 5% (argintu)	65 60
Imprumut. de statu din 1860	110 75
Actiuni de banca	784 —
Actiuni de creditu	140 25
London	126 60
Oblig. de desdaunare Unguresci	73 —
„ „ „ Temisiorene	72 —
„ „ „ Ardelensesci	71 75
„ „ „ Croato-slavone	— —
Argintu	111 40
Galbinu	5 99
Napoleonu d'auru (poli)	10 13 1/2
Valut'a noua imperiale germâna	62 26

Nr. 81.

Concursu.

Devenindu vacanta parochi'a gr. orient. de clas'a a III din Rusi cu fili'a Streiu, in protopresbiteratulu gr. or. alu tractulu Hatiegu, se deschide prin acêst'a concursu, cu terminulu pâna la 2 Iuliu a. c.

Emolumentele sunt:

In parochi'a Rusi:

- locu de casa si gradina, si 4 jugere pamentu aratoriu;
- dela 37 familii cãte un'a ferdela cucuru in bômbe si cãte un'a di de lucru;
- stolele indatinete.

In fili'a Streiu:

- 12 jugere pamentu aratoriu si fenatiu si stolele indatinete.

Doritorii de a concurge la acêst'a statiune, au a-si asterne petitiunile lor bine instruate in intielesulu stat. org. pâna la terminulu susu amintitu, la subscrisulu.

Hatiegu, 31 Maiu 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Ratiu, m. p.
ppresbiteru.

2—3

Nr. 55.

Concursu.

In parochi'a Sadu, ppresbiteratulu alu II alu Sibiiului, este de a se ocupâ alu doilea postu de preotu devenitu vacantu din 1871. Emolumentele impreunate cu acestu postu sunt: veniturile stolare dela 180 familii din mater'a Sadu si dela 70 familii din fili'a Cisnadi'a, precum si folosirea a 5 jugere si 117° aratura si fenatiu, cari tôte impreuna facu la 400 fl.

Concurentii voru avê a-si prezentâ suplicele instruate in intielesulu statutulu organicu la subsemnatulu oficiu ppresbiteralu celu multu pâna la 2 Iuliu st. v. a. c.

Sibiiu 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Ioanu Popescu m/p.
ppresbiteru.

2—3

Nr. 105—1877.

Concursu.

Devenindu vacanta prin mórtea preotulu parochi'a a 2-a din Balanu, de cl. III, din ppresbiteratulu gr. or. alu Ungurasiului; spre intregirea ace-

lei'a la intielesulu ordinatiunei Prea Venerabilulu Consistoriu archidiece-sanu dto 21 Aprile 1877 Nr. 1089 B. prin acêst'a se escrie concursu pâna la 3 Iuliu a. c.

Emolumentele avende in acêst'a parochia sunt:

- Casa parochiala cu supraedificatele de lipsa si gradina in marime de 1 1/2 jug.

- 12 jugere de pamentu aratoriu si fenatiu de elas'a I, cari dau unu venitu anualu de 200 fl. v. a., a câroru contributiune se platesce de cãtra comuna;

- Dela 125 de familii cãte o di de lucru pe anu;

- Stol'a indatinata; tôte acestea computate in bani, dau unu venitu anualu de 420 fl. v. a.

Doritorii de a ocupâ acêsta parochia voru avê de a subterne concursele sele instruate cu documentele dupa stat. org. pâna la 3 Iuliu a. c. la subscrisulu, in care di va fi si alegerea.

Fûzes-Sanpetru, 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Petru Rosc'a mp.
ppresbiteru.

2—3

Nr. 73.

Concursu.

Pentru indeplinirea vacantei parochii din comun'a Cinadia, de clas'a a II se escrie concursu cu terminu pâna la 10 Iuliu a. c.

Emolumentele:

- cas'a parochiale cu d'ou gradini de legumi alt'a cu pomi;
- 16 jugere de pamentu parte aratoriu parte fenatiu.
- 160 ferdele de cucuru sfarmitu.
- un'a di de lucru dela 160 familii.
- 7° lemne si accidente stolarie usitate.

Tôte acestea computate in bani dau sum'a de preste 600 fl. v. a.

Aspirantii si voru inaintâ cererile, instruate conformu dispositiunilor sinodali din anulu 1873 pentru regularea parochielor, — subsemnatulu oficiu ppresbiterale.

Mercurea, 1 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu.

Oficiulu ppresbiterale gr. or.
alu tractulu Mercurei

Ioanu Drocu m/p.
adm. prot.

1—3

Nr. 121.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei parochii de clas'a a III Ocolisiulu mare, protopresbiteratulu Lupsiei, se escrie concursu pâna in 17 Iuliu a. c. st. v. cu care sunt impreunate urmatorele emolumente:

- Cas'a parochiale cu gradina de 801°.
- Portiunea canonica cu 6 jugere, 153° fenatiu si 7 jugere 794° aratoriu.

- Dela 110 fumuri o jumetate miertia (8 cupe) grâu si dela 60 fumuri o jumetate miertia cucuru.

- Tôte venitele stolari regulate prin sinodulu parochiale, cari computate la olalta dau unu venitu anuale de 391 fl. 30 cr. v. a.

Concurentii au a-si asterne suplicile loru proviedute cu documentele recerute in § 13 stat. org. la subsemnatulu oficiu.

In contielegere cu comitetulu parochiale respectiv

Offenbai'a, 30 Maiu 1877.

Oficiulu ppresbiterale gr. or.
alu Lupsiei.

Ioanu Danciu m/p.
adm. prot.

1—3

Nr. 132.

Concursu.

Pentru ocuparea postulu de capelanu, prelânga neputinciosulu parochu Nicolau Popoviciu, in parochi'a de clas'a a III gr. or. din Ghimbav ppresbiteratulu Branului, se escrie prin acêst'a, cu concesiunea Maritulu Consistoriu archidiece-sanu dto 21 Aprile a. c. Nr. 1162 B, concursu cu terminu pâna la 10 Iuliu a. c.

Emolumentele impreunate cu mentionatulu postu de capelanu sunt: jumetate din tôte veniturile parochiali.

Concurentii au a tramite subscrisulu suplicile lor instruate in sensulu statut. org. si conformu dispositiunilor sinodulu archidiece-sanu din 1873, pentru regularea parochielor § 16 pct. d).

Brasiovu, 6 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochiale respectiv

Ioan Baracu m. p.
ppresbiteru cã adm. alu
ppresb. Branului.

1—3

Nr. 37.

Concursu.

Pentru vacant'a parochia gr. or. de clas'a a III Bogat'a olteana cu fili'a Dopca in ppresbiteratulu Palosiului, se escrie concursu pâna in 10 Iuliu a. c. in carea di va fi si alegerea.

Emolumentele sunt: dela 55 familii cu fum din matera, dela 29 din filia cãte un'a ferdela de bucata in grauntie si cãte un'a ferdela ovesu; folosirea portiunei canonice de 11 jugere 354 orgie aratura si fenatiu, tacele stolari obicinuute dela 373 suflete, cari tôte impreuna cu accidente parochiali dau unu venitu anualu de ce-va preste 400 fl. v. a.

Concursule instruite in sensulu prescrielor legali se voru asterne pâna in 10 Iuliu a. c. negresitu subsemnatulu.

Palosiu in 2 Iunie 1877.

In contielegere cu comitetulu parochialu

Teofilu Gheaj'a m/p.
adm. prot.

1—3

Nr. 192.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunei vacante de parochu la biseric'a sântei Treime din Zizinu, de clas'a a III, impreunata cu unu venitu anualu de 400 fl. v. a., se escrie prin acêst'a concursu cu terminu pâna in 20 Iuliu a. c.

Concurentii au a tramite mie subscrisulu suplicile lor instruate in sensulu stat. org. si conformu dispositiunilor sinodulu archidiece-sanu din 1873 pentru regularea parochielor.

Brasiovu, 11 Maiu 1876.

In contielegere cu comitetulu parochialu respectiv.

Ioan Baracu, m. p.
protopresbiteru.

3—3

Edictu.

Virgiliu Dud'a doctorandu de medicina, nascutu din Carasiov'a, carele a parasitu cu necredintia pre legiuit'a sea sotia Sofi'a nascuta Stolojanu din Lugosiu, fãra a se scî loculu ubicatiunei lui, se citêza prin acêst'a, cã in terminu de unu anu si o di sa se presenteze la scaunulu protopresbiteralu mai josu subsemnatu; cãci la din contra procesulu divortialu incaminatu de sotia lui, pentru total'a despartire; se va pertractã si decide si in absenti'a lui.

Lugosiu, in 10 Maiu 1877.

Scaunulu ppresbit. gr. or. alu
Lugosiului, prin

Georgiu Pesteanu,
protopopu.

2—3